

2. Закон України “Про охорону навколишнього природного середовища” від 25 червня 1991 р. №1264-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. - 1991. - №41. - ст.546.

3. Ю.Б. Федунь Шляхи забезпечення сталого еколого-економічного розвитку України // Вісник національного університету ім. І. Франка. Серія «Міжнародні відносини». – 2008. - №25.- с. 321-327.

Добрев Мирослав, магістрант
Науковий керівник: Білявський В.М., к.е.н., доцент
Національний авіаційний університет, м. Київ

ОСОБЛИВОСТІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ В УКРАЇНІ

Процеси глобалізації, що поширюються в сучасному суспільстві, обумовлюють структурні перетворення на рівні державного управління. Вони впливають на посилення впливу соціальних інститутів [1], які забезпечують дієвість публічного управління. В Україні, публічне управління переживає момент реформування, що визначається Законом про Адміністративну реформу. Необхідність реформування та трансформації викликана низкою проблем, які стосуються створення певного науково-методичного підґрунтя побудови системи публічного адміністрування та створення на його основі передумов для визначення рівня владних повноважень на місцях, формування місцевих бюджетів та їх цільового розподілу, а також капіталізації та нагромадження синтезованого (людського, інтелектуального і соціального) капіталу [2, 3].

Для розуміння складності завдання з формування дієвого публічного управління вважаємо за доцільне навести визначення основних дефініцій, пов'язаних із центральними поняттями дослідження. Так, у вітчизняній практиці існує думка, що публічне управління є більш широким поняттям, а адміністрування – більш вузьким [4]. Таке бачення дає відповідь на питання щодо відсутності тотожності між публічними управлінням та адмініструванням та дає змогу обмежитись публічним адмініструванням як таким, що перш за все трансформується та відчуває вплив модернізаційних перетворень в суспільстві.

Трансформація публічного адміністрування в Україні – це процес довготривалий, який має забезпечуватися за допомогою:

- результативного формування, розподілу і перерозподілу дохідної частини місцевих бюджетів;
- збільшення самостійності місцевих громад у формуванні видатків бюджету відповідно до компетенції органів регіонального управління;
- участі територіальних громад в управлінні регіональним розвитком;
- активного залучення органів місцевого самоврядування та населення до процесів управління і вирішення соціально-економічних проблем розвитку території;

- поступової адаптації державної служби до міжнародних стандартів, правил і традицій.

Основними напрямками трансформації відносин між центральними та регіональними органами влади у сфері публічного адміністрування слід визначити: забезпечення доступу місцевої влади до фінансових ринків, кредитних ресурсів; встановлення нових критеріїв адміністративної відповідальності керівників органів місцевого самоврядування та розпорядників бюджетних коштів; запровадження нових принципів та механізмів відносин «влада – громадськість» щодо формування програм, механізмів підзвітності та громадського контролю; зміну фінансового забезпечення регіональних програм відповідно до змін функцій щодо забезпечення сталості соціально-економічного розвитку регіонів і надання населенню соціальних послуг належної якості.

Таким чином, публічне адміністрування в Україні має ряд особливостей, що зумовлює необхідність впровадження державної політики шляхом збільшення самостійності місцевих громад у визначенні довгострокової стратегії соціально-економічного розвитку, у виборі засобів її реалізації; формування та забезпечення ефективного перерозподілу капіталу, формування доходів і видатків бюджету; участі органів місцевого самоврядування, територіальних громад та залучення населення до процесів управління й вирішення соціально-економічних проблем розвитку.

Література

1. Білявський В.М. Категорія соціального капіталу в умовах соціально-економічної перебудови / В.М. Білявський // Регіональні перспективи. — 2004. — № 3–5 (40–42). — С. 66–68.
2. Білявський В.М. Вплив трансформації соціального капіталу на результативність управління торговельним підприємством / В.М. Білявський // Управління людськими ресурсами : проблеми теорії та практики. — Т. 1. — Ч. 1. — 2007. — С. 63–71.
3. Білявський В.М. Особливості соціального капіталу вітчизняних торговельних підприємств / В.М. Білявський // Вісник Київ. нац. торг.-екон. ун-ту. — 2005. — № 3. — С. 54–59.
4. Хлебнікова А.А. Становлення і розвиток інформаційного суспільства в умовах глобалізації : теоретикометодологічний контекст / А.А. Хлебнікова // зб. наук. праць «Гілея». — Випуск 92 : Том 1. — 2015. — С. 170–174.

Свтушенко Владислава, магістр
Науковий керівник: Білявський В.М., к.е.н., доцент
 Національний авіаційний університет, м. Київ

ЕКОЛОГІЧНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК ФАКТОР ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

В сучасних умовах господарювання проблеми екологічного менеджменту та тенденції його змін, зазвичай, обумовлені збільшенням обсягів промислового